

Tételes válaszok a Nemzeti Erőforrás Minisztérium Oktatási Államtitkársága által készített, „Valótlanságok és tények az új köznevelési törvénnyel kapcsolatban” című tájékoztató írásban szereplő állításokra

Készült a Hálózat a Tanszabadságért tagjainak észrevételei alapján 2011. novemberében

A NEFMI Oktatási Államtitkársága készített egy leírást, amely az általa az Országgyűlésnek benyújtott köznevelési törvénytervezetet ért bírálatokra válaszol. A „kritika kritikája” számos helyen valótlan tényeket állít, felszínes, alapvető szakmai pontatlanságok, önellentmondások jellemzik, és több pontján nem érdemi vitapontokat, hanem inszINUÁLÓ, személyeskedő megjegyzéseket tartalmaz.

A Hálózat a Tanszabadságért alapító tagjai az államtitkárság által írottakat nem hagyhatják szó nélkül. A „kritika kritikájának kritikájában” kitérünk az államtitkárság írásában szereplő pontokra, elemezzük az azokban foglaltakat, bemutatjuk, mely részein található az említett valótlanságok, felszínes megközelítések, szakmai tévedések, ellentmondások, és személyeskedések. Az írományt nem tartjuk méltónak Magyarország kormányához, kérjük a készítőit, hogy kérjenek bocsánatot a pedagógus társadalomtól annak színvonaláért, illetve az érintettektől az inszINUÁCIÓKÉRT.

Minden nap megjelentetünk egy további pontot az elemzésünkkel, sorban, az államtitkárság írása szerint. Egy már megjelent, ezt itt [ide egy link kell] olvashatja. Nézzük a második pontot!

II.

Az államtitkárság állítása:

„Nem igaz, hogy az állam elveszi az önkormányzatoktól a fenntartói jogokat.

Az igazság:

A törvényjavaslat 2. § (3) bekezdése egyértelműen kijelenti: „Köznevelési intézményt az állam, e törvény keretei között települési önkormányzat, nemzetiségi önkormányzat, Magyarországon nyilvántartásba vett egyházi jogi személy, továbbá más szervezet vagy személy alapíthat és tarthat fenn, ha a tevékenység folytatásának jogát – jogszabályban foglaltak szerint – megszerezte.”

Az óvodai ellátás továbbra is a települési önkormányzatok feladata, az általános iskola, középiskola, alapfokú művészeti iskola és kollégium fenntartását a kétezer főnél nagyobb lakosságszámú települések köznevelési szerződéssel vehetik át az államtól.

[Lásd a törvényjavaslat 74-76. §-át!](#)

A válaszunk:

A települési önkormányzat átvenni azt tudja, ami az államé, az államnál van. Azaz implicit módon az előzetes államosítás ebben az érven is benne van. Az államtitkárság azt állítja, hogy „Nem igaz, hogy az állam elveszi az önkormányzatoktól a fenntartói jogokat”. De az első állítása (itt [ide egy link kell] olvasható a rá adott kritikánkkal együtt) meg az volt, hogy „Nem igaz, hogy az oktatási intézmények fenntartói jogának átvételével a kormány célja a központosítás”. Ez utóbbi állítás implicit módon feltételezi, hogy az állam átveszi az oktatási intézmények fenntartói jogát. Ezzel az államtitkárság önmagát cáfolja, ellentmondásba keveredik. De természetesen az előző ponttal

kapcsolatban általunk leírtak [az „előző pontban általunk leírtak” legyen egy link] megfelelő, az állítást cáfoló bizonyítékokat jelentenek az államtitkárság érvelésével szemben. Az előbbi pontnál [az „előző pontnál” is legyen link] megadott felsorolás első három bekezdése azt bizonyítja, hogy az állam igenis elveszi a fenntartói jogokat az önkormányzatoktól. De ezt az államtitkársági érvelés is explicit módon tartalmazza (pl. a 2000 főnél kisebb települések iskolái esetében).

Nem érthető – még az írás szerzőinek logikája szerint sem –, hogy miért kell teljesen lehetetlenné tenni, hogy a 2000 fő alatti lakosságszámú települések iskolái helyi irányítás alatt álljanak. Az ilyen települések között nem kevés lehet, amely képes lenne megfelelő pénzügyi feltételeket biztosítani oktatási intézménye számára. Felmerül a gyanú, hogy ennek oka az, hogy állami irányítás esetén ezek az iskolák, illetve egy részük nagyon könnyen, egy tollvonással megszüntethetők lennének. Ez a „cél”, „szándék” leírva sehol nem szerepel, azonban egyrészt mint lehetőség komolyan felmerül, másrészt az oktatáspolitikai döntések előkészítésének folyamata, illetve az ország jelenlegi súlyos gazdasági helyzete is egész hihetővé tesz egy ilyen megfontolást.

A fenntartói jogok átvétele, majd megállapodás keretében való visszaadása nagyon sok helyen két főlegesen elvégzett, a tapasztalatok szerint jelentős költség- és munkaigénnyel járó feladat, az eredmény mérő pazarlás. A mi álláspontunk szerint általában nem szükséges a fenntartói jogok állami kézbe vétele. A fenntartó helyzetéből következően, vagy az irányító tevékenység alacsony színvonala miatt nagyon rossz helyzetbe kerülő iskolák esetében esetleg szükségessé válhat a fenntartó váltás, azonban csak akkor, ha más megoldásra (támogatás, biztos kinevezése, stb.) már nincs lehetőség. Az önkormányzati munka ellenőrzésének keretében azonban a problémák feltárhatók, és a szükséges segítség is időben érkezik. Az állami kézbe vétel durva, sok problémát jelentő, és valószínűleg csak a legvégső esetben alkalmazható kényszermegoldás lehet egyedi esetekben.